

[Anders Poulsen]

nævnte betænkning og derfor også indgår i de langsigtede overvejelser.

Tilbage i beslutningsforslaget er der vel egentlig kun, at visse aktivposter skal holdes uden for beskatning, samt en forskel i afgifts- eller beskatningsprocenter. Med hensyn til aktivposter, som beslutningsforslaget holder uden for beskatning, vil jeg godt gøre den bemærkning, at de erfaringer, vi på det seneste har fået om visse pensionskassers børsdispositioner, må animere til, at vi ikke giver pensionskasserne en særlig fordel, der på en lidt kunstig måde giver mulighed for opsamling af endnu flere aktier i disse pensionskasser. Noget lignende kunne egentlig godt anføres i forbindelse med nogle ejendoms køb i det storkøbenhavnske område. Der er altså for mig at se knyttet nogle principielle betæneligheder til, at pensionskasser skulle have en speciel fordel ved at kunne opsamle ejendomsret til endnu større dele af erhvervslivet og lægge dem ind under disse institutioner.

Med hensyn til forskellen i afgifts- eller beskatningsprocenter er der vel blot det at sige, at socialdemokratiet åbenbart ønsker at tage noget hårdere fat, end regeringen gør.

Når beslutningsforslagets langsigtede dele tages ud til senere overvejelse, så er der kun en lille forskel fra det af regeringen fremsatte lovforslag, og på grundlag af det tynde – synes jeg at jeg har lov til at sige – beslutningsforslag, vi her er præsenteret for, men også på grundlag af den vilje, hr. Tastesen udtrykte til forlig med regeringen, vil jeg godt opfordre socialdemokratiet til at lægge sine overvejelser om pensionsopsparingernes beskatning over i det af regeringen fremsatte forslag om midlertidig afgift samt at indstille sig på, at den permanente beskatning og fondsbeskatningen afventer senere og noget mere passende overvejelser end den øjeblikkelige anledning.

Marianne Bentsen-Pedersen (SF):

Jeg ved ikke rigtig, om det her forslag skal ses som socialdemokratiets håndsrækning til regeringen.

De fleste af regeringspartierne så det i foråret som en fornem opgave at vælte socialdemokratiet på et forslag om pensionsbeskatning. Nu kommer så de samme partier med et forslag med samme sigte, dog i en dårlige-

re udformning – og hvad ser vi? Socialdemokratiet tilbyder straks at forbedre regeringens udspil. Jeg troede, at socialdemokratiet ville føre oppositionspolitik, men det princip har man måske forladt.

Om selve forslaget må man sige, at det er bedre end det, regeringen har fremsat, fordi det rammer samfundsøkonomien dér, hvor den kører skævt. Pensionskasserne ophober i disse år overmåde store kapitaler på grund af den høje rente, og det er netop over for renten, forslaget sætter ind.

Men pensionskassebeskatningen skulle også gerne tjene et andet formål. Den skulle gerne sætte gang i salget af de indeksobligationer, vi lavede i foråret med henblik på at støtte byggeri og landbrug. SF foreslog dengang, at indeksobligationerne skulle sælges i et lukket kredsløb, for at kursen skulle kunne holdes omkring pari. Der blev dengang talt meget om, at en beskatning skulle gøre pensionskasserne interesserede i at købe obligationerne, og at det derfor ikke var nødvendigt med et lukket kredsløb, som de radikale så flot blokerede for. Vi var ikke dengang sikre på, at man nogen sinde fik den beskatning, men der var dog ingen skade sket. Hvis ikke vi fik beskatningen, var der til gengæld heller ikke sket noget positivt i forhold til byggeri og landbrug.

Det, vi ser nu fra socialdemokratiets side, er et forslag om at beskatte realrenten – altså kun den rente, der ligger ud over inflationen – og procenten er foreslået sat til 75. Derved skulle man have en fortjeneste på 3 pct., når skatten er betalt. Men hvordan kommer det til at hjælpe på indeksobligationerne? De skulle jo gerne have en forrentning på 2½ pct. – altså mindre end obligationerne ville få, selv med en beskatning. Ønsker man fra socialdemokratiets side slet ikke, at kursen på disse papirer kommer op omkring pari?

Jeg vil godt sige, at hvis dette forslag skal ses som socialdemokratiets forsøg på at komme regeringen til undsætning, vil vi stemme imod det.

(Kort bemærkning).

Tastesen (S):

Fru Marianne Bentsen-Pedersen siger, at hun havde forventet, socialdemokratiet ville føre oppositionspolitik. Der er noget, som er misforstået her. Det, vi vil, er at føre en kon-